

The
Lane Kirkland
Scholarship
Program

Biuletyn

nr 37
październik 2020

Programu Stypendialnego im. Lane'a Kirklanda

20 lat
Programu
Kirklanda
2000-2020

Drodzy Kirklandyści!

Nastały trudne czasy, ale Program Kirklanda nadal działa – a nawet rozszerza swoje działania. Wraz z początkiem roku akademickiego 2020/21 w ramach ścieżki Kirkland Research przyjechało do Polski aż 11 osób, a w drugim semestrze dołączy do nas jeszcze kilku stypendystów z Białorusi. Razem z PAFW zdecydowaliśmy się zaprosić dodatkową grupę naukowców z Białorusi w związku z sytuacją w ich kraju i jesteśmy w trakcie rekrutacji uczestników tej wyjątkowej ścieżki. Grupa Kirklandystów zatem będzie w tym roku liczyć ok. 65 osób!

Obecni Kirklandyści, tak jak studenci wszystkich polskich uczelni, uczestniczą wyłącznie w zajęciach zdalnych. Pomimo doświadczeń z wiosny tego roku jest to dla wszystkich sporym wyzwaniem. Warto się pochwalić, że Program Orientacyjny zorganizowany przez zespół krakowski, pomimo zajęć zdalnych, początkowej kwarantanny i różnych utrudnień, został bardzo dobrze oceniony przez jego uczestników. Jesteśmy za to niezmiernie wdzięczni Michałowi Zajączowi, Łucji Reczek i Malwinie Żyle, która na ten czas dołączyła do zespołu.

W tym numerze Biuletynu wracamy do zdarzeń z poprzedniego semestru. Staramy się pokazać, jak funkcjonował Program podczas wiosennego lockdownu, jak stypendyści dochodzili do siebie po dwóch miesiącach zamknięcia. Zachęcamy do poznania sylwetki jednego z naszych współpracowników – opiekuna naukowego stypendystów i recenzenta wniosków aplikacyjnych do Programu – prof. Marka Wróblewskiego, który w wywiadzie opowiada o pracy z Kirklandystami i doradza m.in. jak skutecznie pisać wnioski stypendialne.

Zapraszamy też na naszą stronę internetową, która ma nową szatę graficzną. Jesteśmy ciekawi, czy Wam się podoba. Adres bez zmian: www.kirkland.edu.pl ■

Z serdecznymi pozdrowieniami,
Wasza Redakcja

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI

POLISH-AMERICAN
FREEDOM FOUNDATION

Sfinansowano ze środków Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności
w ramach Programu Stypendialnego im. Lane'a Kirklanda

Spis treści

- 3** Who is Who – dr hab. Marek Wróblewski
- 7** Gra planszowa „Kirklandysta”
- 9** Stypendyści Kirklanda 2020/2021
- 10** Kalendarium wydarzeń II semestru
roku akademickiego 2019/2020
- 17** Z życia Absolwentów
- 20** Życie po Kirklandzie i po kwarantannie
- 22** Stypendium Kirklanda to tylko teczka...
- 25** Oferta dla Absolwentów

lat
Programu
Kirklanda

Who is Who

Dr hab. Marek Wróblewski,
prof. Uniwersytetu Wrocławskiego

Jest ekonomistą, kierownikiem Zakładu Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Integracji Europejskiej w Instytucie Studiów Międzynarodowych UWr. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się na problemach z zakresu międzynarodowych stosunków gospodarczych i finansowych, global governance, internacjonalizacji gospodarki oraz przedsiębiorstw, biznesu międzynarodowego, a także na problematyce regionalnej integracji ekonomicznej, transformacji gospodarczej oraz na rozwoju regionalnym.

Prowadził badania naukowe w Stanach Zjednoczonych oraz Wielkiej Brytanii, wielokrotnie wygłaszał wykłady na prestiżowych uczelniach w Europie i USA. Jest również autorem wielu publikacji naukowych oraz opracowań problemowych i eksperckich. Jednocześnie aktywnie współpracuje z wieloma instytucjami jako ekspert i konsultant oraz jest certyfikowanym trenerem biznesu. Obecnie pełni funkcję Stałego Przedstawiciela RP przy Światowej Organizacji Handlu w Genewie.

Panie Profesorze, zna Pan Program Kirklanda i jego stypendystów wyjątkowo dobrze. Z jednej strony od kilku lat zajmuje się Pan oceną wniosków stypendialnych, a z drugiej był Pan opiekunem naukowym już sporej grupy stypendystów – zarówno Programu Kirklanda, jak i Kirkland Research. Oznacza to, że wie Pan, jacy ludzie do Programu aplikują, jacy się do niego dostają, jak wygląda praca w ciągu roku i jakie mogą być jej wyniki. Jak zatem postrzega Pan Program i jego uczestników? Czy jego cele wydają się Panu ważne?

Bardzo sobie cenię udział w tym Programie i traktuję to jako spore wyróżnienie – rzeczywiście mam tę unikalną możliwość, że mogę spojrzeć na Program z kilku stron. Miałem już przyjemność być opiekunem naukowym kilku stypendystów i stypendystek, ale jednocześnie też od kilku lat oceniam wnioski, więc mam możliwość współpracy z Programem na różnych jego etapach i widzenia go z różnych perspektyw.

Uważam, że jest on niezwykle cenny i potrzebny, dający wielu młodym ludziom unikalne szanse na wszechstronny rozwój, nie tylko zawodowy. Przecież już sam wyjazd do Polski, realizacja projektu w Polsce daje możliwość zdobycia nowych doświadczeń o charakterze życiowym, które później procentują w długim okresie. W związku z tym cele, które Program realizuje, uważam za niezwykle ważne, potrzebne i mające swoje uzasadnienie za-

równy w potrzebach samych stypendystów, jak również krajów, z których stypendyści pochodzą.

Jeśli chodzi o następną kwestię, którą Pani poruszyła – jacy ludzie aplikują do Programu i jak potem wygląda praca z osobami, które z sukcesem przeszły proces rekrutacji – to na podstawie moich obserwacji mogę powiedzieć, że osoby, które decydują się na aplikowanie to przede wszystkim ludzie gotowi do podjęcia nowych wyzwań. Oczywiście trzeba pamiętać, że ja mam wgląd tylko do pewnego wycinka rzeczywistości Programu, choćby dlatego, że oceniam jedynie fragment wszystkich wniosków, które do niego trafiają. Proszę jednak zwrócić uwagę, że sama realizacja projektu i przyjazd do Polski oznacza konieczność wyjścia poza swoją strefę komfortu. Nie każdy jest przygotowany na to, nie tylko merytorycznie, ale przede wszystkim mentalnie. Aplikujący są więc gotowi do podjęcia nowych wyzwań, co oczywiście jest też związane z pewną otwartością, również intelektualną. Rzecz jasna wykazują przygotowanie merytoryczne w swoim obszarze kompetencyjnym, co też jest bardzo istotne.

Co więcej, bardzo często zauważam, studiując i analizując poszczególne wnioski, dużą determinację osób, które zdecydowały się aplikować. Widać wolę rozwoju zawodowego i osobistego. Często osoby te mają dość jasny „plan na siebie”, plan dotyczący tego, co chciałyby robić, czego chciałyby się nauczyć podczas realizacji projektu. To jest też niezwykle ważne – w jaki sposób można później skonsolidować rezultaty projektu, wykorzystać w dalszym funkcjonowaniu zawodowym.

Sama praca ze stypendystami polega na początku oczywiście na zaplanowaniu przemyślanej aktywności

merytorycznej, zarówno ze strony stypendysty, jak i ze strony opiekuna. Trzeba zaplanować konkretne działania, które na końcu mają być zwieńczone nie tylko dobrą pracą zaliczeniową, ale też rzeczywistą realizacją opisanych w projekcie rezultatów.

W mojej ocenie rola opiekuna naukowego to nie jest tylko kwestia współpracy stricte merytorycznej – przy dobrej współpracy opiekun staje się swego rodzaju mentorem, który potrafi też inspirować, pokazywać nowe ścieżki rozwoju, które w ramach realizacji danego projektu są możliwe do wykorzystania. To w mojej ocenie bardzo cenna rzecz, a rola opiekuna jest nieco szersza, niż na przykład mechaniczne wskazywanie literatury czy sugerowanie treści merytorycznych, z którymi powinni zapoznać się stypendyści.

Natomiast jeśli chodzi o rezultaty projektów, to w mojej ocenie często są bardzo interesujące, szczególnie jeżeli mają walory aplikacyjne – chodzi mi tu o **transfer dobrych praktyk**. W wielu obszarach w Polsce mamy już spore osiągnięcia, zarówno w sferze biznesowej, jak i publicznej, czy w sferze funkcjonowania NGO-sów. Często transfer tych pozytywnych doświadczeń do innych krajów odpowiada na ich żywotne potrzeby.

Stypendyści często wracają do siebie z bagażem bardzo pozytywnych doświadczeń, a także pomysłów na konkretne działania. Potrafią twórczo zaadaptować pewne zjawiska, czy rzeczy, które mają okazję zaobserwować w naszym kraju – czy to podczas praktyk, czy spotykając się z różnymi osobami, czy też po prostu uczestnicząc w zajęciach. To niezwykle cenne ze względu na długofalowe rezultaty projektu.

Prof. Marek Wróblewski podczas XI Konferencji Ministerialnej WTO w Buenos Aires. Fotografia nadesłana przez bohatera wywiadu.

A czy pamięta Pan, jakie były pomysły na działania po powrocie do kraju wśród Pana podopiecznych?

W przypadku moich podopiecznych były to na przykład plany związane z modernizacją i poszerzeniem działalności firmy albo plany związane z rozwojem dydaktycznym czy naukowym istniejących już placówek, realizacją nowych własnych programów. Niestety po zakończeniu stypendium nie zawsze mam już możliwość wglądu, jak to w kolejnych latach jest realizowane. Z niektórymi osobami utrzymuję kontakt i otrzymuję drogą mailową pewne informacje, ale trudno mieć wgląd w to, jak stypendyści realizują swoje plany w perspektywie 5- czy 10-letniej.

Co Pan najlepiej wspomina ze współpracy z Kirklandystami?

To co dla mnie jest ważne w relacjach między opiekunem naukowym a stypendystą czy stypendystką, to powstawanie tak naprawdę dwukanałowego transferu pewnej wiedzy i doświadczeń. Opiekun naukowy, co jest naturalne, jest wsparciem i podporą w rozwoju naukowo-zawodowym, ale z drugiej strony nieuchronnie, i to też jest pozytywne, sam czerpie z doświadczeń stypendysty. To jest coś, co dzieje się w sposób naturalny, taka fuzja wiedzy i doświadczeń. Zawsze jest tak, że dobry nauczyciel również uczy się od grupy, z którą pracuje. W relacji ze stypendystami ten proces też następuje i jest to bardzo cenne. Można skorzystać z zupełnie innej perspektywy osób mających inne doświadczenia, pochodzenie, itd.

Czy widział Pan różnice we współpracy ze stypendystami Kirklanda i Programu Kirkland Research?

Jest wyraźna różnica w konstrukcji obu Programów i w ich grupie docelowej. W przypadku Kirkland Research miałem

Zakończenie Programu Kirkland Research w 2017 roku. Dyplom otrzymał wtedy też Yevhenii Alimpiiev (drugi z prawej), podopieczny prof. Marka Wróblewskiego. Fotografia z archiwum Programu.

okazję współpracować z bardzo doświadczonym naukowcem, profesorem, który dokładnie wiedział, co go interesuje, jakie cele naukowe chce osiągnąć. To jest inny poziom współpracy, mający charakter wyraźnie naukowy. Stypendium Kirkland Research jest bardzo dobrym narzędziem, aby pogłębiać i zaawansować badania, które dany badacz prowadzi, najczęściej już od pewnego czasu. Natomiast w przypadku Programu Kirklanda, gdzie są znacznie młodsze osoby i częściej mające projekty o charakterze bardziej implementacyjnym, a niekoniecznie akademickim – tu chodzi bardziej o taki wszechstronny rozwój zawodowy.

Co dla Pana jest najważniejsze podczas oceniania wniosków aplikacyjnych? Co poradziłby Pan kandydatom? Na co powinni zwracać uwagę?

Moim zdaniem kluczowa sprawa to przygotowanie jasnego i realistycznego pomysłu na projekt. Czytając aplikacje, spotykam się z projektami, w których ktoś prezentuje potencjalnie szczytne zamiary, ale od razu widać, że są one niemożliwe do zrealizowania. Po prostu nie są wykonalne. Stąd też rada dla osób, które będą zaczynały proces aplikowania, żeby naprawdę dobrze przemyśleć swój projekt. Ważne też, żeby jego cele były jasno wyartykułowane. Czasem można się tylko domyślać, co tak naprawdę jest tym prawdziwym celem. Jeżeli uda się też dodać do projektu coś, co nazwijmy nowatorskim komponentem, innym nieco spojrzeniem na dany problem, to zawsze to dodatkowo działa na korzyść aplikującego.

Oczywiście dobrze by było, żeby opis projektu wyraźnie wskazywał, że realizacja projektu będzie przydatna nie tylko dla samego stypendysty, ale też będzie przydatna dla jego kraju. Taki projekt wpisuje się faktycznie w misję Programu Kirklanda. Generalnie uważam, że szczególnie w przypadku projektów ściśle praktycznych, warto

zwiększyć nacisk na elementy aplikacyjne. Jako że wartością Programu jest transfer wiedzy i dobrych praktyk, to stypendysta powinien naprawdę mocno przemyśleć, jak nową wiedzę wykorzystać u siebie. Czasem we wnioskach jest to bardzo pobieżnie wskazywane, na zasadzie, że dodamy jedno zdanie, że coś takiego „da się zrobić”.

Stypendysta powinien konkretnie pokazać, co chce zrobić i jak chce to zrobić, żeby transfer wiedzy rzeczywiście nastąpił.

Wszystkim osobom aplikującym radziłbym, aby wcześniej dobrze przemyślały założenia projektowe, a także zrobiły rozeznanie merytoryczne. Mamy teraz takie instrumenty pozyskiwania informacji, że bez trudu możemy się zorientować, z jakimi instytucjami warto byłoby współpracować przy realizacji naszego projektu, gdzie na przykład korzystnie by było odbyć staż. Warto wykonać taką pracę przygotowawczą, która moim zdaniem jest niezbędna, żeby sporządzić dobry wniosek, który ma szansę na przejście do dalszych etapów rekrutacji.

Niestety zdarzają się i takie aplikacje, w których widać dużą chaotyczność i niedbałość w przygotowaniu. Najczęściej oznacza to, że dana osoba za późno zabrała się za sporządzenie aplikacji. Moim zdaniem nie warto czekać do samego końca i dwa dni przed wyznaczonym terminem przygotować aplikację, bo wtedy jest największa szansa, czy największe ryzyko, że wkradną się błędy, a sam opis projektu będzie chaotyczny, nie logiczny, pojawią się niespójności. A to oczywiście obniża szansę na uzyskanie stypendium. Nie są to jakieś odkrywcze rady, ale chyba naturalne jest, że jak ktoś poważnie myśli o udziale w Programie, to musi zainwestować pewien wysiłek i czas, by porządnie przygotować aplikację.

Rozmawiamy zdalnie – jest Pan teraz w Szwajcarii. Czy może nam Pan powiedzieć, czym się Pan obecnie zajmuje oprócz pracy naukowej?

Od trzech lat pełnię zaszczytną funkcję stałego przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej przy Światowej Organizacji Handlu w Genewie. Jest to niezwykle fascynująca, ale też wymagająca praca, gdyż reprezentuję nasz kraj na forum Światowej Organizacji Handlu. Mam w praktyce możliwość obserwowania, ale też uczestnictwa we wszystkich pracach, w tym negocjacjach, które są prowadzone w tej organizacji, a proszę pamiętać, że Światowa Organizacja Handlu to nadal centrum w ogóle *multilateralnego* systemu handlu. Biorąc pod uwagę moje zainteresowania naukowe, czyli szeroko rozumiane międzynarodowe stosunki gospodarcze, w tym handel międzynarodowy, jest to dla mnie unikalna możliwość bardzo praktycznego rozwoju zawodowego i naukowego. Zatem bardzo to sobie cenię i widzę, że po tych trzech latach udało mi się na wiele rzeczy spojrzeć inaczej, wykorzystując praktyczną perspektywę.

Jestem też może nietypowym przypadkiem naukowca, bo zawsze od 20 lat robiłem różne rzeczy w administracji przedsiębiorstw i w administracji regionalnej czy centralnej – zawsze więc łączyłem obowiązki akademickie, naukowe z innymi typami aktywności.

Brzmi to szalenie ciekawie i mam nadzieję, że w kolejnych edycjach Programu wielu stypendystów będzie miało okazję, by skorzystać ze współpracy z Panem i czerpać z Pana doświadczeń.

Bardzo dziękuję za rozmowę! ■

Gra planszowa „Kirklandysta”

Alla Kudinets, Ukraina

Stypendystka rocznika 2019/2020

Szczerze mówiąc, nie było to łatwe. Nikt z nas nie spodziewał się, że w Polsce będzie tak trudno stworzyć grę planszową i będzie się to wiązało z tak wieloma problemami.

Pomysł narodził się w kawiarni, gdzie spotkaliśmy się z kolegami na kawę po lekcjach języka polskiego. Rozmawialiśmy o mini projekcie i o tym, czy w ogóle warto brać w nim udział. Chcieliśmy jednak zostawić po sobie jakiś ślad. Zastanawialiśmy się, co by to mogło być. Mikita zaproponował, by stworzyć grę – grę o naszym życiu Kirklandystów. Ta idea spodobała się wszystkim. Za oknem był luty. Nikt nie podejrzewał, że za miesiąc zacznie się kwarantanna i nie wolno będzie wychodzić z domu, ani spotykać się, żeby dalej pracować nad pomysłem.

Udało nam się spotkać tylko jeden raz do momentu ogłoszenia epidemii. Potem już cała praca odbywała się online. To właśnie było najtrudniejsze. Każdy z nas miał swój harmonogram studiów oraz swoje życie prywatne i umówienie się w jednym momencie okazało się bardzo trudne. Na szczęście udało się nam omówić wszystkie szczegóły i zaprojektować grę.

Kolejny problem polegał na znalezieniu odpowiedniej drukarni, która dobrze i tanio wydrukuje naszą grę. Obowiązywał zakaz wychodzenia z domu i nie było możliwości, by pójść do drukarni i na spokojnie wszystko omówić – czego chcemy i czego potrzebujemy. Nie było też łatwo zdalnie znaleźć drukarnię, która zaproponuje projekt graficzny gry oraz wydrukuje grę w jednym egzemplarzu – wydawało się wtedy, że na tyle egzemplarzy nas stać.

Dla mnie to wszystko było dużym zaskoczeniem. Na Ukrainie wystarczy przyjść do drukarni, wytłumaczyć dokładnie, czego potrzebuję, a drukarnia sama opracuje desing i wydrukuję całą grę w ciągu tygodnia. W Polsce trwało to ponad 3 miesiące! Okazało się, że drukarnie chcą dostać przygotowany projekt graficzny, jakiego my nie mogliśmy opracować, bo nie jesteśmy specjalistami w danej branży. Oprócz tego okazało się, że w Warszawie nie ma odpowiedniej drukarni i trzeba zamawiać druk w innym mieście.

Jeszcze jeden minus tego wszystkiego – koszty. Było bardzo drogo.

Ale w końcu nam się udało!!! Stworzyliśmy grę planszową „KIRKLANDYSTA”!

Gra jest prezentem od absolwentów programu Kirklanda 2019/2020 dla nowych stypendystów. Ma na celu budowanie dobrych relacji między uczestnikami Programu, zapoznanie się z językiem, historią, geografą, kulturą Polski oraz z głównymi etapami uczestnictwa w Programie Kirklanda.

Na czym polega gra? Rzucamy kostką i poruszamy się po planszy kolorowymi pionkami. Kiedy gracz wejdzie na pole „Program orientacyjny”, podczas którego – jak wiadomo – odbywa się pierwsze spotkanie Kirklandystów, zaczynają się kwestie komunikacji międzykulturowej. Gracz ma wyciągnąć pytanie z kategorii „Spotkanie Kirklandystów” – dotyczą one słów w językach krajów stypendystów programu Kirklanda.

Na polu „Dzień Wszystkich Świętych” na gracza czeka „wycieczka” z koordynatorem na cmentarz katolicki. Jeśli gracz wejdzie na to pole, wymienia 10 słów po polsku w ciągu 10 sekund. Jeśli gracz wejdzie na pole „Zjazd w miastach afiliacji”, musi wyciągnąć pytanie z następujących kategorii: „Geografia Polski”, „Wiedza ogólnopolityczna Polski”, „Kultura Polski” albo „Historia Polski”. Kiedy gracz wejdzie na pole „Semestralny test z języka polskiego”, to wyciąga pytanie z kategorii „Język polski”.

W grze może brać udział od 4 do 10 graczy i będzie ona idealną rozrywką w miastach afiliacji oraz w trakcie zjazdów Kirklandystów.

Chcieliśmy zaprezentować naszą grę na ostatnim zjeździe Kirklandystów w Warszawie z okazji zakończenia Programu, ale i tu mieliśmy pecha, bo ze względu na COVID-19 zjazd się nie odbył.

Na szczęście, dzięki wolontariackiej pomocy znajomego grafika udało nam bezpłatnie przygotować projekt i wydrukować aż 10 egzemplarzy gry. Mamy nadzieję, że gra spodoba się przyszłym stypendystom. ■

*Grupa warszawska podczas wycieczki integracyjnej.
Fotografie nadesłane przez autorkę.*

STYPENDYŚCI KIRKLANDA 2020/2021 – 58 osób (47 + 11 KRES)

	KRAKÓW	LUBLIN	POZNAŃ	WARSZAWA	WROCLAW
MIASTA AFILIACJI	Buresz Inna	Borysiuk Katarzyna	Brintseva Olena	Apchel Olena	Baghirov Suliddin
	Hulkevych Oksana	Degtiarenko Mariia	Fedorchuk Oleksandr	Bogorodetska Olga	Kuklin Aleksandr
	Malgazhdarova Dina	Kalashlinska Maryna	Gavrylyuk Lyudmyla	Kadysheva Aiganm	Kuklina Anastasiia
	Meliksetian Anna	Khrushch Halyna	Konurbaeva Dilbara	Kryvenko Solomiia	Maliarchuk Olha
	Novikova Kateryna	Magonova Julia	Letodiani Tamar	Sakaliuk Olena	Moroz Ihor
	Petsko Hanna	Shemetuha Sofia	Mamadaminova Nigora	Salimova Leila	Pauliuchyk Nadzeya
	Romanov Artur	Shurlakova Natalia	Sanginov Farrukh	Tsependa Andrii	Poghosyan Armine
	Skarabahaty Vadzim	Sorochuk Mariana	Trotsiuk Stanislava	Zolotnytska Yuliia	Rudak Tetyana
	Spivak Oleksii	Taniuk Khrystyna	Votchenko Elena		Shakirova Sharifa
	Pekhnyk Andriy	Verezub Ekaterina	Bezruchonak Andrei		Shukurbekova Aigerim
		Lebediuk Witalij	Dovhan Halyna		Tsotskhalashvili Tinatin
		Povstyn Oksana	Kovalyshyn Oleksandr		Yatsenko Arsen
			Shandra Roman		Hurak Ihor
					Semaniuk Wita
					Dvornichenko Darina
	9+1 os. (6 K+4 M)	10 os. (8 K + 2 M)	9+4 os. (8 K+ 5 M)	7+1 os. (7 K+ 1 M)	12 +3 os. (10K+ 5M)
KRAJE	Ukraina – 5+1 Białoruś – 2 Kazachstan – 1 Rosja – 1	Ukraina – 7+2 Białoruś – 2 Rosja – 1	Ukraina – 4+3 Białoruś – 1 Rosja – 1 Gruzja - 1 Kirgistan – 1 Uzbekistan – 1 Tadżykistan - 1	Ukraina – 4+1 Rosja – 1 Kirgistan – 1	Ukraina – 4+3 Rosja – 2 Białoruś – 1 Armenia – 1 Azerbejdżan – 1 Gruzja – 1 Kirgistan – 1 Tadżykistan – 1
	ekonomia i zarządzanie –2+1 prawo – 3 nauki społeczne – 1 administracja biznesu – 1 zarządzanie w kulturze – 1 zarządzanie w edukacji – 1	ekonomia i zarządzanie –1+1 zarządzanie: NGO – 2 nauki polityczne – 1+1 nauki społeczne – 1 prawo – 1 dziennikarstwo – 1 administracja publiczna –1 zarządzanie w kulturze – 1 zarządzanie w edukacji – 1	ekonomia i zarządzanie –3+1 prawo – 3 zarządzanie w edukacji – 2 administracja biznesu – 1 administracja publiczna –1 zarządzanie w kulturze – 1 zarządz. w ochronie środowiska –1	prawo – 2 ekonomia i zarządzanie – 1 nauki polityczne – 1 nauki społeczne – 1 stos. międzynarodowe – 1 zarządzanie w kulturze – 1 zarządzanie w edukacji – 1	ekonomia i zarządzanie –2+1 administracja publiczna– 2 dziennikarstwo – 1 prawo – 3 nauki społeczne – 2 stos. międzynarodowe – 1 nauki polityczne – 1 zarządzanie NGO – 1 zarządzanie w edukacji – 1
DZIEDZINY					

* K – kobieta, M – mężczyzna

Kalendarium wydarzeń

II SEMESTRU
ROKU AKADEMICKIEGO
2019/2020

24-25 IV 2020

Szkolenie z prezentacji on-line

W tym roku szkolenie z przygotowywania i prowadzenia prezentacji odbyło się z wykorzystaniem zooma i etherpada. Szkolenie prowadził Tadeusz Rudzki, trener z Fundacji Edukacja dla Demokracji. Uczestniczyło 12 stypendystów. Trochę teorii, praca własna i feedback trenera i grupy stanowiły najmocniejszą stronę szkolenia – uczestnicy byli bardzo zadowoleni. Pierwsze przeprowadzone w ramach Programu Kirklanda szkolenie on-line można więc uznać za sukces!

Prezentacje tematów prac dyplomowych

Niestety zaplanowany na maj zjazd w Krakowie został odwołany ze względu na sytuację epidemiologiczną, związaną z Covid-19. Odbył się natomiast cykl spotkań on-line, podczas których stypendyści kolejno prezentowali tematykę swoich prac dyplomowych. Spotkania w znacznej mierze miały charakter integracyjny – stypendyści nie tylko mogli się dowiedzieć, kto czym się zajmował w czasie pobytu na stypendium, ale spotkania te stanowiły platformę do dalszych rozmów w mniejszych grupach na interesujące ich tematy. Po każdym z 4 spotkań uczestnicy głosowali na najciekawszą prezentację. Oczywiście były fantastyczne nagrody!

26 V-4 VI 2020

10-21 VI 2020

Wycieczki integracyjne

Po zakończeniu przymusowej kwarantanny każda z grup miała możliwość wyjazdu na weekendową wycieczkę integracyjną:

Grupa krakowska wyjechała do Szczawnicy – w programie było wyjście w góry, spływ Dunajcem, spacer po Szczawnicy, rowerowa wycieczka trasą pienińską i wyjazd kolejką na Palenicę.

Grupa lubelska wyjechała w Góry Świętokrzyskie. Zwiedziła też Chęciny, Zamek Krzyżtopór i Sandomierz.

Grupa poznańska popłynęła na spływ kajakowy. Impreza, która zakończyła się wspólnym ogniskiem, okazała się bardzo udanym i integrującym wydarzeniem – wzięli w niej udział Kirklandyści aż z trzech roczników.

Grupa warszawska pojechała do Torunia, gdzie uczestniczyła w anglojęzycznej wycieczce pt. *Miasto średniowieczne*. Następnego dnia stypendyści postanowili skorzystać z dobrej pogody i pojechali odwiedzić Gdańsk.

Grupa wrocławska nie miała ochoty na długie podróże i spotkała się we wrocławskim ZOO, a następnie zorganizowała wspólny obiad w restauracji.

Zakończenie Programu Kirklanda

Ze względu na sytuację epidemiologiczną w tym roku nie odbyła się również tradycyjna uroczystość zakończenia roku w Warszawie. Uroczystości wręczenia dyplomów odbyły się oddzielnie w poszczególnych miastach afiliacji, w małych grupach z udziałem koordynatora oraz przedstawicieli Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności i Fundacji Liderzy Przemian.

22-25 VI 2020

Zakończenie: Poznań – 22 czerwca

Zakończenie: Wrocław – 22 czerwca

Zakończenie: Lublin – 24 czerwca

Zakończenie: Kraków – 24 czerwca

Zakończenie: Warszawa – 25 czerwca

Z życia absolwentów

18-20 XI 2019

Zjazd rocznika 2001/2002 w Wilnie

Jeszcze w poprzednim semestrze odbyło się w Wilnie spotkanie z okazji 18-lecia udziału w Programie Kirklanda rocznika 2001/2002. Zgromadziło w sumie 8 absolwentów z 4 krajów: z Białorusi (5 osób), Ukrainy (1 osoba), Litwy (1 osoba) i Słowacji (1 osoba). W spotkaniu wzięły także udział trzy osoby z Polski, związane z tym rocznikiem: Jacek Michałowski, Andrzej Dakowski i Urszula Sobiecka. Wilno zostało wybrane nieprzypadkowo. Rocznik 2001/02 miał największą liczbę przedstawicieli z Litwy (4 osoby z 30 stypendystów).

** Litwa i Słowacja były krajami objętymi Programem do 2004 roku*

Spotkanie było okazją nie tylko do wzruszających wspomnień, ale też do zapoznania absolwentów z aktualną ofertą poststypendialną oraz rozmów o możliwościach współpracy. Po południu absolwentka Programu Alina Obolewicz – licencjonowana przewodniczka po Wilnie zorganizowała spacer dla całej grupy, a wieczorem na uroczystą kolację dołączyło dwóch absolwentów litewskich: Akmis Lomsargis (2003/04) i Ronaldas Lukasevicius (2004/05).

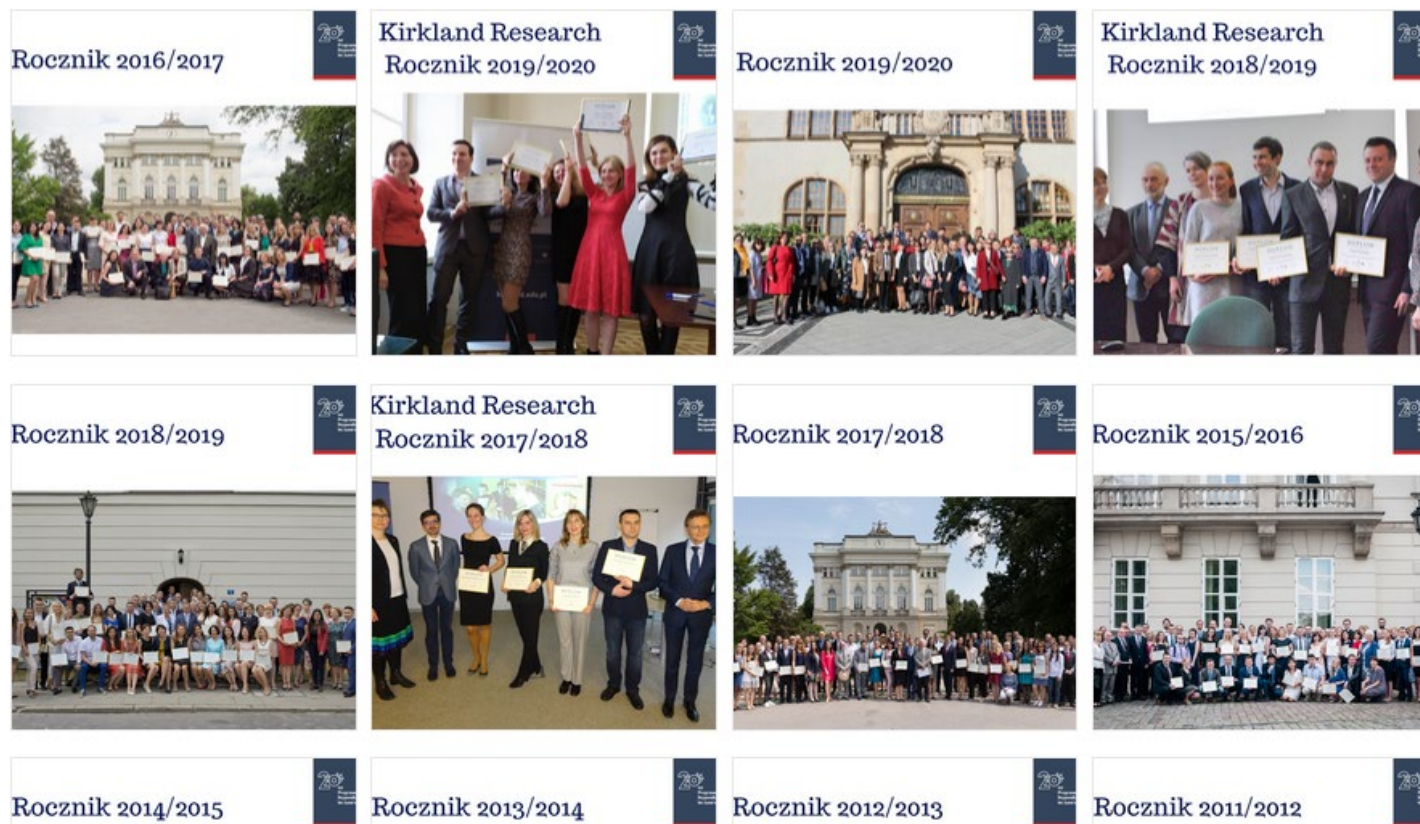

23-24 V 2020

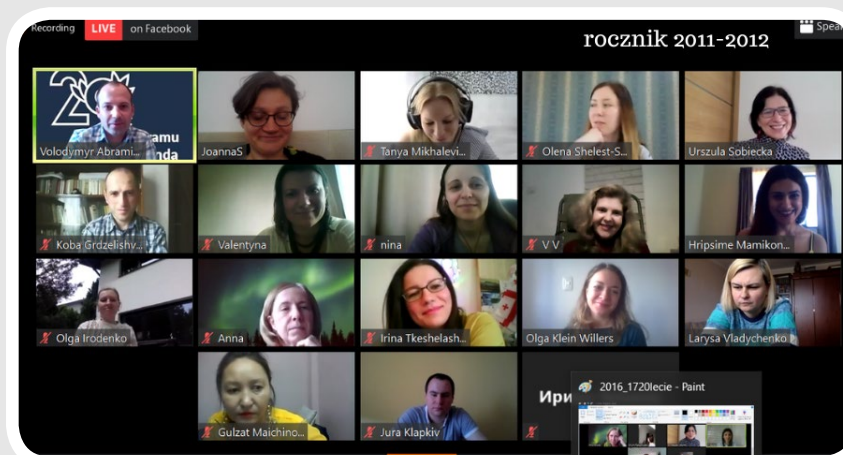
Jubileusz XX-lecia Programu Kirklanda

Jak wszyscy pewnie wiecie, z powodu epidemii Konferencja Absolwentów musiała zostać przełożona na późniejszy termin, jednak Jubileusz musiał być – odbył się w sieci. A zatem świętowaliśmy, wspominaliśmy, życzyliśmy sobie dużo dobrego, a także spotykaliśmy się on-line z Absolwentami w ramach spotkań poszczególnych roczników.

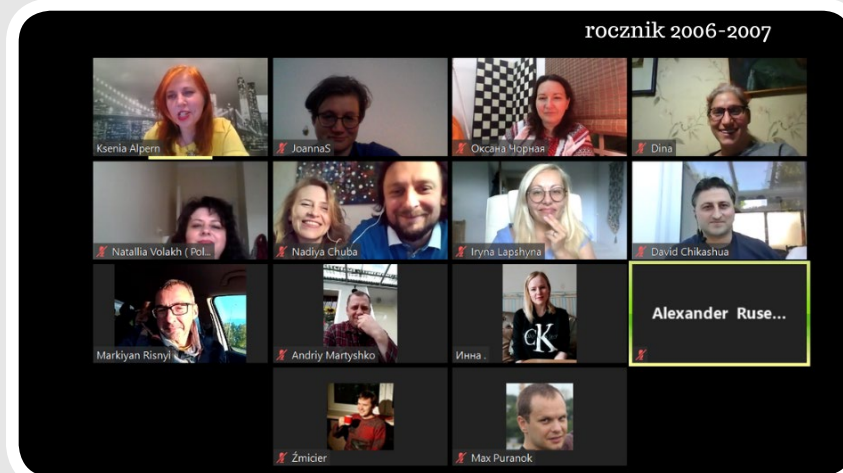
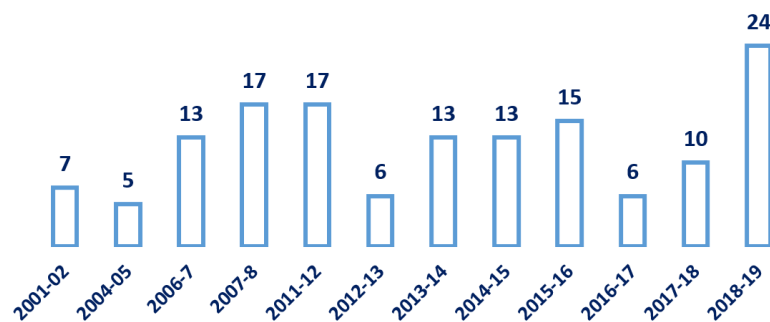
Sobota rozpoczęła się od prezentacji filmu z życzeniami dla Absolwentów, publikacji jubileuszowego wydania Biuletynu, wspominkowych zdjęć wszystkich roczników na Facebooku i na Instagramie.

W ramach akcji „20 spotkań na 20-lecie” odbyło się w sumie 13 spotkań poszczególnych roczników, organizowanych przez absolwentów, w których uczestniczyło ok. 170 osób. Członkowie Zespołu Programu Kirklanda zapraszani byli w charakterze gości. W spotkaniach wcześniejszych roczników gościnnie wzięły udział również osoby ważne dla Programu Kirklanda w latach ubiegłych (Jacek Michałowski, Andrzej Dakowski). Szczególną radością była dla nas inicjatywa i energia absolwentów, dzięki której odbył się jubileusz.

Liczba uczestników jubileuszowych spotkań absolwentów z roczników, które zorganizowały spotkania

ŻYCIE PO KIRKLANDZIE I PO KWARANTANNIE

CZYLI MOTYWUJĄCA OPOWIEŚĆ O MNIE

Natalia Leonova, Rosja

Rocznik 2019/2020

Jak dziś pamiętam moment, kiedy otrzymaliśmy dyplomy – z powodu koronawirusa ostatni semestr byliśmy na kwarantannie, a oficjalne wręczenie dyplomów odbyło się w niewielkim towarzystwie w krakowskiej restauracji. Po odebraniu dyplomu wróciłam do akademika i pomyślałam sobie, że wielu z tych ludzi, którzy przez cały rok byli tak blisko mnie, może już nigdy w życiu nie zobaczę, że rok w Kirklandzie był najszczęśliwszym okresem mojego życia ostatnich kilku lat, no i oczywiście – rozplakałam się.

Minęło kilka dni, potem tygodni... Loty do Rosji zostały odwołane, granice zamknięte, za oknem koronawirus. Na stole leżała moja praca, napisana w ciągu niesamowitego roku Kirklanda, o tym, jak stworzyć w Rosji ośrodek dla dorosłych osób z autyzmem.

Naprawdę chciałabym stworzyć takie centrum, ale to niezwykle, jak koronawirus, polityka i kilka czynników zewnętrznych mogą zrujnować wszystkie plany.

Pomyślałam sobie, że to niesprawiedliwe, ale też, że jakiś tam wirus nie może wszystkiego zniszczyć.

Uczestnicy projektu podczas jednego ze spotkań na Uniwersytecie im. Alfreda Nobla.

czyć. Nie można siedzieć i marudzić, trzeba żyć tu i teraz. Kilka tygodni zajęło mi uregulowanie różnych spraw, zrozumienie, co i jak chcę robić, a potem wzięłam się do roboty. Szczerze mówiąc, gdy jesteś bez pracy, bez znajomych, z językiem polskim na poziomie B2, gdy nie widziałas się z bliskimi od wielu miesięcy – no, taka sobie sytuacja. Ale z drugiej strony – jesteś w Polsce, cała reszta nie ma znaczenia.

Zdałam sobie sprawę, że bez pracy w strukturze komercyjnej nie byłabym w stanie prowadzić działalności charytatywnej – działalność charytatywna zawsze potrzebuje pieniędzy. Jednocześnie nie mogę jechać do swojego miasta i tam pracować – granice są zamknięte. Nie mogę prosić o pomoc krewnych i znajomych – sama rozwiązuję swoje problemy. Stwierdziłam też, że moja praca powinna być z językiem polskim, inaczej po co się go uczyłam przez rok prawie całą dobę?

... – Czy jest Pani gotowa do pracy z językiem polskim, ale tak na serio – zapytali mnie na rozmowie kwalifikacyjnej.

– No jasne – powiedziałam, chociaż nie byłam tego całkiem pewna.

– A jeśli zaprosimy Polaków do sprawdzenia Pani poziomu?

– Z przyjemnością spotkam się z Państwa kolegami.

Nie zaprosili jednak Polaków (a szkoda!), uwierzyli mi na słowo i dali mi szansę pracy z językiem polskim. Wymarzona praca, ni mniej, ni więcej. Nigdy bym jej nie dostała, gdyby nie intensywny rok w Kirklandzie. Moja nowa praca daje mi możliwość nie tylko doskonalenia języka polskiego, ale także zarabiania pieniędzy, a w związku z tym realizowania mojej pasji – działalności charytatywnej, ponieważ w tym obszarze zasadniczo nigdy nie zarobiłam żadnych pieniędzy.

Obecnie, w momencie pisania tego tekstu, nie mam ani jednego dnia wolnego. Jak już wspomniałam, pracuję w strukturze komercyjnej, ale też rozwijam swoją fundację zdalnie, zastanawiam się, jak stworzyć ośrodek dla autystów, o którym pisałam pracę, organizuję akcje charytatywne, chodzę na intensywny kurs niemieckiego, intensywnie też uczę się polskiego, biorę udział w kursie rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Dodajmy do tego pracę domową ze wszystkich kursów, wolontariat i inne drobiazgi... Czy ja kiedykolwiek śpię? Niezbyt często. Ale jestem absolutnie szczęśliwa, a to wszystko, co teraz mam i co sprawia, że kocham życie jak nigdy, jest konsekwencją roku w Kirklandzie.

Dziękuję za to niesamowitemu zespołowi Programu Kirklanda! ■

STYPENDIUM KIRKLANDA TO TYLKO POCZĄTEK...

Kateryna Gumenna, Ukraina

Rocznik 2018/2019

Te słowa słyszałam niejednokrotnie podczas udziału w Programie. I rzeczywiście, był to początek silnej przyjaźni, badań naukowych i nowych projektów. Ale też dzięki wsparciu wielu osób Program był dla mnie początkiem współpracy między Uniwersytetem Wrocławskim (Wrocław był miastem mojej afiliacji) a Narodową Akademią Administracji Publicznej przy Prezydencie Ukrainy (NAAPPU), gdzie przed przyjazdem do Polski pracowałam.

Wszystko zaczęło się od ciekawego wykładu o godzinie 8.00 rano w poniedziałek. Dr Maciej Błazewski (Adiunkt w Zakładzie Prawa Administracyjnego Instytutu Nauk Administracyjnych Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii UWr) prowadził wykład zatytułowany „Informatyzacja administracji publicznej”.

Ponieważ prowadziłam wcześniej zajęcia dotyczące «Podstaw cyfryzacji administracji publicznej», a tematy moich badań są również związane z cyfryzacją administracji publicznej, szybko znaleźliśmy z dr. Błazewskim wiele wspólnych tematów do omówienia.

Pomysł nawiązania współpracy między uczelniami pojawił się natychmiast, ale został zrealizowany dopiero w marcu 2019 roku. Po długich przygotowaniach udało się zorganizować we Wrocławiu międzynarodową konferencję pt.: „Informatyzacja administracji publicznej względem osób wykluczonych społecznie i niepełnosprawnych”, w której uczestniczyli pracownicy Katedry Polityki Informacyjnej i Technologii Cyfrowych NAAPPU.

Dzięki Urszuli Brodzie (koordynatorce grupy wrocławskiej) moi koledzy mieli okazję spotkać się z Prodziekanem do spraw studenckich i ogólnych Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii dr. hab. Jackiem Przygodzkim w celu omówienia dalszych etapów współpracy. Ponadto mieli okazję zwiedzić gmach główny Uniwersytetu Wrocławskiego.

W organizacji wydarzenia pomagali mi także inni członkowie rodziny Kirklanda: Iryna Tkeshelashvili (animatore grupy wrocławskiej) pomogła w wyborze najciekawszych miejsc do zwiedzania we Wrocławiu, zaś bez pomocy Eugenija Salo (stypendysta 2018-2019), który przetłumaczył referaty moich kolegów z Kijowa, w ogóle nic by się nie udało. Ożywione dyskusje po konferencji i wspólne tematy badawcze przyczyniły się do dalszego rozwoju współpracy między uczelniami.

Nie mniej ważny i interesujący okazał się przyjazd dr. Macieja Błażewskiego z dr. Witoldem Małeckim (Adiunktem w Zakładzie Publicznego Prawa Gospodarczego Instytutu Nauk Administracyjnych) do Kijowa w kwietniu 2019 roku.

Oficjalne spotkanie z dyrektorem Instytutu Administracji Publicznej w Kijowie,
2 kwietnia 2019 r.

Narodowa Akademia Administracji Publicznej przy Prezydencie Ukrainy,
2 kwietnia 2019 r.

Uniwersytet Wrocławski, 9 czerwca 2019 r.

Odbyło się wtedy oficjalne spotkanie z dr hab. Iryą Dekhtyarewą (Dyrektor Instytutu Administracji Publicznej), goście wygłosili ciekawe referaty podczas konferencji oraz złożyli wizytę w Centrum usług administracyjnych w Kijowie. Dzięki kierownikowi katedry, Oleksandrowi Karpenko i innym współpracownikom, przez 3 dni udało nam się nie tylko owocnie pracować, ale także zwiedzić zabytki Kijowa. Po konferencji opublikowany został zbiór materiałów konferencyjnych pt.: „Dialogi zarządzania cyfrowego”, któ-

ry stał się początkiem wspólnych publikacji naukowych.

W czerwcu 2019 roku kierownik katedry Oleksandr Karpenko wygłosił wykład otwarty pt.: „Okno Overtona” dla studentów i doktorantów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii we Wrocławiu.

Potem narodził się pomysł uczestnictwa we wspólnych pracach badawczych. W ich wyniku w 2020 roku opublikowana została w języku polskim monografia „Zarządzanie cyfrowe: Ukraina

i Polska”. Dr Monika Tenenbaum-Kulig (adiunkt w Zakładzie Prawa Cywilnego i Prawa Międzynarodowego Prywatnego Instytut Prawa Cywilnego Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii) wykonała kolosalną pracę redakcyjną ostatecznej wersji monografii.

Ponadto dr Monika Tenenbaum-Kulig wzięła udział w okrągłym stole „Cyfrowe instrumenty zarządzania publicznego: Ukraina-Polska” poświęconym Dniu Ochrony Informacji 27 listopada 2019 roku w Kijowie. Jej wystąpienie na temat

specyfiki prawnej regulacji informatyzacji administracji publicznej w Polsce wywołało bardzo owocną dyskusję.

Minął tylko rok od zakończenia Programu Kirklanda, a efektami naszej współpracy są już dwie konferencje, wykłady, wspólna monografia i publikacja materiałów konferencyjnych. Udało nam się to wszystko wprowadzić w życie dzięki wspólnej pracy kolegów z dwóch uczelni. A to tylko początek... W planach mamy znacznie więcej działań, które na pewno zostaną zrealizowane. ■

Joanna Stanisławska

OFERTA DLA ABSOLWENTÓW

Drodzy Kirklandyści

Zapraszamy Was do udziału w konkursie „Kirklandyści na konferencjach w Polsce”

Jeżeli chcecie wziąć udział w konferencji, seminarium, wykładzie, stażu, warsztacie, szkoleniu etc. organizowanym przez polski podmiot – możemy Wam dofinansować udział w takim wydarzeniu. (Dla uproszczenia w dalszej treści ogłoszenia wszystkie te wydarzenia nazywamy konferencją). Jeżeli zastanawiacie się, czy wydarzenie, o którym marzycie mieści się w tej definicji – napiszcie do mnie. Wszystkie zgłoszenia będą rozpatrywane indywidualnie. Chodzi przede wszystkim o to, żeby były to wydarzenia jak najlepiej dopasowane do Waszych potrzeb.

WAŻNA SPRAWA: W tym roku musimy zmodyfikować formułę ze względu na epidemię COVID19 – w związku z czym dofinansowywać będziemy tylko **wydarzenia on-line**.

Serdecznie zapraszamy!!!

DO KIEDY MOŻNA SIĘ ZGŁASZAĆ?

Prowadzimy nabór ciągły. Wasze zgłoszenia będziemy rozpatrywać na bieżąco. Uwaga – weźcie pod uwagę, że potrzebny jest czas na rozpatrzenie aplikacji, ewentualne negocjacje z organizatorami – dlatego zgłaszajcie się jak najwcześniej.

GDZIE MOŻE BYĆ KONFERENCJA?

Powinna być organizowana w Polsce.

O JAKĄ KWOTĘ MOŻNA SIĘ UBIEGAĆ?

Zakładamy dofinansowanie w wysokości do 1700 PLN. W wyjątkowych sytuacjach możemy to finansowanie zwiększyć – wówczas potrzebne jest mocne uzasadnienie, dlaczego mielibyśmy to zrobić.

ZA CO MOŻEMY ZAPŁAĆ?

Za opłatę konferencyjną. W związku z epidemią nie zwracamy pieniędzy za dojazd i noclegi. Każdorazowo będziemy sprawdzać racjonalność wydatków, na które szukacie dofinansowania – dlatego jeżeli kontaktujecie się z organizatorami konferencji, pytajcie o możliwość negocjowania kosztu Waszego udziału. Wkład własny mile widziany – ale niekonieczny.

JAK I KIEDY TRZEBA ROZLICZYĆ UDZIAŁ W KONFERENCJI?

Opłaty konferencyjne pokrywamy bezpośrednio z konta FLP, jeżeli dotacja obejmuje 100 proc. Jeżeli jest mniejsza, w ciągu 14 dni od zakończenia konferencji należy przedstawić rozliczenie finansowe (najpóźniej do końca czerwca 2021). Wszyscy natomiast zobowiązani są do przygotowania krótkiego sprawozdania merytorycznego w formie mini artykułu i min. 3 zdjęć dobrej jakości, które mogą zostać wykorzystane w kanałach komunikacyjnych FLP (strona www, FB, LinkedIn, Telegram, Instagram, Biuletyn Kirklanda).

KTO MOŻE SIĘ UBIEGAĆ?

Absolwenci Programu, którzy mieszkają w jednym z krajów objętych Programem.

JAK WYGLĄDA PROCEDURA ZGŁOSZENIOWA?

Zgłoszenie musi zawierać następujące informacje (w punktach):

1. Dane osoby aplikującej o udział w konferencji (imię, nazwisko, adres e-mail) rocznik stypendium.
2. Link do konta na Linked in (na Waszym profilu Linked powinna być uwzględniona informacja o udziale w Programie Kirklanda – w dziale wykształcenie, tak, by portal automatycznie dodał Was do bazy absolwentów PK).
3. Tytuł, miejsce i daty konferencji, link do zapisów i link do danych kontaktowych organizatorów.
4. Uzasadnienie udziału w konferencji – uwaga, od tego punktu w znacznej mierze zależy, czy przyznamy Wam dofinansowanie. Musicie nas przekonać. Warto

pokazać, dlaczego udział w konferencji jest dla Was ważny, jak związany jest z Waszą dotychczasową karierą (albo zmianami, jakie w niej zachodzą). Pokazać, czym się teraz zajmujecie – i jak to się ma do proponowanej konferencji. W jaki sposób macie szanse wykorzystać to doświadczenie w swojej pracy, w otoczeniu, w rozwoju regionu, w rozwoju swojego kraju. Każdy przypadek jest inny – dlatego nie ma gotowych pytań, sami musicie pomyśleć, co jest argumentem za Waszym udziałem w wybranej przez Was konferencji.

5. Szacowany koszt udziału w konferencji (wskazujcie konkretną opcję).

Zgłoszenie musi być napisane w języku polskim lub angielskim i przesłane na adres: joanna.stanislawska@kirkland.edu.pl

Z serdecznymi pozdrowieniami!

Joanna Stanisławska

Zapraszamy na nową stronę internetową!!

www.kirkland.edu.pl

Strona główna

O programie

Dla kandydatów

Dla stypendystów

Dla absolwentów

Kontakt

Biuro Programu Stypendialnego im. Lane'a Kirklanda

Fundacja Liderzy Przemian
Al. Jerozolimskie 133 lok. 56
02-304 Warszawa

fundacja@leadersofchange.pl

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI

POLISH-AMERICAN
FREEDOM FOUNDATION

Fundator

Administrator

Program Stypendialny im. Lane'a Kirklanda

The
Lane Kirkland
Scholarship
Program

Program wspiera liderów i specjalistów z Europy Wschodniej, Kaukazu i Azji Centralnej, przyznając im stypendia na roczne studia uzupełniające w Polsce.

Program działa od 2000 roku. Dzięki niemu prawie 900 osób rozwinęło swoje umiejętności zawodowe, co umożliwiło im np. wprowadzenie norm ISO w Urzędzie Miejskim w Berdiańsku, ożywić lokalne muzeum w Zaslaviu czy stworzyć kliniki prawne na białoruskich uniwersytetach.

Program skierowany jest do absolwentów wyższych uczelni, mających co najmniej 2 lata doświadczenia zawodowego. Młodemu ludziom, chcącym aktywnie uczestniczyć w rozwoju demokracji, gospodarki i społeczeństwa obywatelskiego w swoich krajach i w Regionie, Program oferuje studia w dziedzinach: ekonomia i zarządzanie, administracja / zarządzanie (biznes, NGO, kultura, ochrona środowiska, służba zdrowia), administracja publiczna (rządowa i samorządowa), prawo, nauki społeczne (socjologia, psychologia społeczna), nauki polityczne i stosunki międzynarodowe, polityka rozwojowa i pomoc humanitarna. Uzupełnieniem studiów jest co najmniej dwutygodniowy staż w polskich instytucjach. Fundatorem Programu Kirklanda jest Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności, a jego administratorem Fundacja Liderzy Przemian. Więcej informacji o Programie można uzyskać na stronie: www.kirkland.edu.pl

Od września 2016 r. uruchomiona została nowa, pilotażowa ścieżka w ramach Programu Kirklanda o nazwie **Kirkland Research Program**. Oferuje ona krótko-terminowe staże badawczo-naukowe dla osób mających już ugruntowaną pozycję naukową. W ramach jednosemestralnych studiów obowiązuje stypendystów indywidualna praca naukowa pod kierunkiem opiekuna naukowego, której efektem ma być przygotowanie artykułu naukowego.

Kirkland
research

Biuletyn Programu Stypendialnego

im. Lane'a Kirklanda

nr 37 (2), październik 2020

Redakcja:

Urszula Sobiecka – Dyrektor Programu Kirklanda

Anna Więcek – Koordynator Programowy

Joanna Stanisławska – Koordynator ds. Projektów Poststypendialnych

Anna Jakowska – Koordynator ds. Promocji i Projektów Poststypendialnych, sekretarz redakcji Biuletynu

Agata Wierzbowska-Miazga – Prezes Fundacji Liderzy Przemian

Agnieszka Mazur – Dyrektor Programowy

Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności | www.pafw.pl

Katarzyna Świątkiewicz – Kierownik Programowy PAFW

Marek Nowicki – obsługa graficzna i skład

Andrij Fil – projekt graficzny

Kontakt:

Program Stypendialny im. Lane'a Kirklanda

Fundacja Liderzy Przemian

Al. Jerozolimskie 133/56

02-304 Warszawa

Serwis internetowy dla stypendystów i absolwentów Programu:

www.kirkland.edu.pl

Intencją Biuletynu jest przedstawianie różnorodnych poglądów stypendystów oraz publikowanie bieżących informacji o przebiegu Programu, a także wiadomości z życia absolwentów.

Wydawca: Fundacja Liderzy Przemian

w ramach Programu Stypendialnego im. Lane'a Kirklanda Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności.

ISSN 1731-2094